

et fyldestgørende baggrundsmateriale, om spørgsmålet, og at den arbejdsgruppe under menneskerettighedskommissionen, der havde beskæftiget sig med sagen, havde været ensidigt sammensat. Dahomey påpegede heroverfor, at en bestemt gruppe medlemslande havde afslået at deltage i arbejdsgruppen, hvorfor det ikke forekom rimeligt, at der fra denne side blev fremsat kritik. I øvrigt var arbejdsgruppens oplæg blevet godkendt af menneskerettighedskommissionen med $\frac{2}{3}$ flertal og af ECOSOC med et endnu større flertal. Efter en længere diskussion om punktets formulering vedtoges det at optage det på dagsordenen med ovenstående ordlyd.

70. Oman-spørgsmålet.

Storbritannien fremførte de sædvanlige synspunkter vedrørende Sultanatet Muscats og Omans uafhængighed og suverænitæt, men modsatte sig ikke formelt spørgsmålets optagelse på dagsordenen.

Udover de i den foreløbige dagsorden omhandlede punkter vedtoges det at optage følgende punkter på dagsordenen:

92. *Undersøgelse af spørgsmålet om fredelig udnyttelse af havbunden og undergrunden under havene uden for nuværende territorialgrænser og om anvendelse af derværende forekomster i menneskehedens interesse.*

Dagsordenspunktet, der blev foreslået af Malta, tilsigtede i sin oprindelige formulering udarbejdelsen af en konvention om emnet. Under debatten blev punktet imidlertid ændret til i første omgang kun at omfatte en undersøgelse af spørgsmålet.

93. *Genoprettelse af Den kinesiske Folke-republiks lovmæssige rettigheder inden for De Forenede Nationer.*

Den kinesiske repræsentant protesterede imod titlen på dagsordenspunktet og mod indholdet af det forklarende memorandum om sagen, men modsatte sig ikke formelt, at spørgsmålet blev optaget på dagsordenen. USA støttede det kinesiske indlæg og udtalte med henvisning til den seneste udvikling på det kinesiske fastland stærk tvivl, om generalforsamlingen ville ændre sit hid-

tidige standpunkt i sagen. Sovjetunionen, Syrien og Nepal talte for spørgsmålets optagelse på dagsordenen, hvilket blev vedtaget uden afstemning.

94. *Situationen i Mellemøsten.*

Efter indlæg af Syrien, Libyen, Sudan og Sovjetunionen vedtoges det at opføre punktet på dagsordenen som et spørgsmål med høj prioritet.

95. *Nødvendigheden af at fremskynde udarbejdelsen af en definition af aggression i lyset af den øjeblikkelige internationale situation.*

96. *Afsluttelse af en konvention om forbud mod anvendelse af atomvåben.*

97. *Særororganisationernes og de FN tilknyttede internationale organisationers gennemførelse af deklarationen om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger.*

98. *Spørgsmålet om diplomatiske forrettigheder og immuniteter:*

(a) Foranstaltninger med henblik på gennemførelse af de forrettigheder og immuniteter, som tilkommer medlemsstaters repræsentanter i De Forenede Nationers hoved- og underorganer og ved konferencer sammenkaldt af De Forenede Nationer, og de forrettigheder og immuniteter, som tilkommer staben og organisationen selv, samt af staters forpligtelser med hensyn til beskyttelse af diplomatisk personel og ejendom.

(b) Fornyet bekræftelse af en vigtig immunitetsrettighed tilkommende medlemsstaters repræsentanter i De Forenede Nationers hoved- og underorganer og ved konferencer sammenkaldt af De Forenede Nationer.

Det under (b) anførte dagsordenspunkt var blevet fremsat af generalsekretæren med udgangspunkt i den indtil slutningen af september 1967 mellem Guinea og Elfenbenskysten verserende sag om krænkelse af de diplomatiske immunitetsregler. Med henblik på at muliggøre en bredere diskussion af emnet foreslog USA det under (a) opførte punkt, samtidig med at USA foreslog spørgsmålene behandlet under fællestitlen „Spørgsmålet om diplomatiske forrettigheder og immuniteter“. Det amerikanske forslag blev